S.C.R. సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 839

లక్ష్మన్ సింగ్ మరియు ఇతరులు
వర్సెస్
ది స్టేట్
[సయ్యద్ ఫజల్ అలీ మరియు వివియన్ బోస్ న్యాయమూర్తులు]

1952
మార్చి, 21.

భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టం (1/1872), సెక్షన్ 27--చాలా మంది ప్రకటనలు ఆవిష్కరణలకు దారితీసింది — అడ్మిసిబిలిటీ — ఏ ప్రకటన మొదట చేయబడింది అనేదానికి రుజువు అవసరం – సెక్షన్ 27 పరిధి.

హత్యకు పాల్పడిన ముగ్గురు వ్యక్తులు కె , ఎం మరియు ఎస్ , పోలీసులకు వాంగ్మూలాలు ఇవ్వడంతో, చనిపోయినట్లు వెల్లడించిన మృతదేహాలను ఛిద్రం చేసిన తర్వాత ఒక ప్రవాహంలో పడేశారు ఆ తర్వాత పోలీసులు ముగ్గురు నిందితులతో కలిసి ప్రవాహం స్థలం దగ్గరకు వెళ్లారు వాటిలో ప్రతి ఒక్కరు ఒక స్థలాన్ని ఎత్తి చూపిన మృతదేహాల భాగాలు బయటపడ్డాయి. అది సమాచారం మాత్రమే మొదట ఇవ్వబడింది, భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టం లోని సెక్షన్ 27 , కింద అనుమతించదగినది , ఒక నేరం లోని నిందితుడి నుండి అందుకున్న సమాచారం యొక్క పరిణామం ఒకసారి వాస్తవం కనుగొనబడింది , అది మరొక నిందితుడి నుండి అందిన సమాచారం యొక్క పరిణామం తిరిగి కనుగొనబడిందని చెప్పలేము, వ్యక్తి , మరియు ఏది చూపించడానికి సాక్ష్యం లేనప్పుడు , నిందితుడు మొదట కనుగొన్న సమాచారాన్ని అందించినప్పుడు నిందితుల్లో ఎవరిపైనా ఆరోపణ రుజువు చేయబడదు: అని నిందితుల తరపున వాదించబడింది , వెలువరించినది , ఈ వాదన సరైనదని ఊహిస్తూ కూడా **ఎస్** పోలీసులను ప్రవాహంలో ప్రత్యేకమైన ప్రదేశం వైపు నడిపించినట్లు సాక్ష్యం నుండి కనిపించింది మరియు అది అతని ఉదాహరణలో ఉంది ఒక ప్రదేశం నుండి కొంత రక్తంతో తడిసిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు , గ్రామం వెలుపల మరియు అతను మృతదేహాలలో ఒకరి మొండము ను కూడా ఎత్తి చూపాడు మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానం "ప్రారంభ ఎత్తి చూపడం" ఎస్ ద్వారా ఉందని , నియమం మరియు ఆవిష్కరణల సాక్ష్యం ద్వారా కేసు కవర్ చేయబడిందని, ఆమోదయోగ్యమైనదని సంతృప్తి చెందింది.

అక్కడ ఉన్న కేసులకు వర్తించే నియమానికి సంబంధించి స్వతంత్రంగా మరియు అభిశంసించ లేని సాక్ష్యం సూచించబడిన స్వభావం యొక్క ప్రామాణికమైన వివరణ భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టం

లోని సెక్షన్ 27 , ద్వారా అనేక మంది నిందితులచే రూపొందించబడింది , ఏకకాలంలో లేదా మరొక విధంగా, కొన్ని నిర్ణయించబడ్డాయి హామీ ఇవ్వబడిన దాని కంటే కేసులు భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని విభాగం 27 యొక్క భాష ద్వారా మరింత ముందుకు సాగాయి , మరియు భవిష్యత్ లో ఈ విషయం సమీక్షించవలసి ఉంటుంది.

తీర్పు

క్రిమినల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.22/1950.

క్రిమినల్ అప్పీలు నం. 432/1949, తేది 29 జూన్ 1950 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ , సిమ్లాలోని ఉన్నత న్యాయస్థానం (వెస్టన్ ప్రధమ న్యాయమూర్తి మరియు ఖోస్లా న్యాయమూర్తి .), అమృత్‌సర్‌లోని అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి , సెషన్స్ ట్రయల్ నెం. 7/1949 మరియు కేసు నం.8/1949 ఆగస్టు 5వ తేదీ నాటి తీర్పు నుండి ఉద్భవించినది.

అప్పీలుదారుల తరపున: జై గోపాల్ సేథి (ఆర్ ఎల్ కోహ్లీ, అతనితో)

రాష్ట్రం తరపున: గోపాల్ సింగ్

1952, మార్చి 21 న న్యాయస్థానం లో తీర్పును వెలువరిచిన వారు;

ఫజిల్ అలీ , న్యాయమూర్తి -- అమృత్‌సర్‌లోని అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి ద్వారా ముగ్గురు అప్పీలుదారులను విచారించారు మరియు దర్శన్ సింగ్ మరియు అచర్ సింగ్ అనే ఇద్దరు వ్యక్తులను హత్య చేసినట్లు నిర్ధారించారు మరియు వారికి జీవిత ఖైదు విధించబడింది. పంజాబ్ న్యాయస్థానం వారి నేరారోపణ మరియు శిక్షను సమర్థించింది మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 134 (1) (సి) ప్రకారం ఈ కేసు ఈ న్యాయ స్థానంకు అప్పీల్ చేయడానికి తగినదని వారికి ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేసింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

కేసు వాస్తవాలను క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చు. డిసెంబర్ 16, 1948 సాయంత్రం, సూర్యాస్తమయానికి కొంచెం ముందు, హత్యకు గురైన వ్యక్తులలో ఒకరైన అచ్చర్ సింగ్ వరి పొట్టు కోసం దళం గ్రామంలోని ఒక ఇందర్ సింగ్ ఇంటికి వెళ్లాడు. అమృత్‌సర్‌లో డ్రైవర్‌గా పనిచేస్తున్న అచ్చర్ సింగ్ సోదరుడు దర్శన్ సింగ్ అదే రోజు సాయంత్రం అమృత్‌సర్ నుండి దళానికి వచ్చాడు మరియు అచ్చర్

సింగ్ ఇందర్ సింగ్ ఇంటికి వెళ్లాడని అతని తండ్రి ద్వారా తెలుసుకున్న అతను కూడా అక్కడికి వెళ్లాడు. ఇద్దరు సోదరులు ఇంటికి తిరిగి వస్తుండగా , ఇందర్ సింగ్ ఇంటికి ఆనుకుని ఉన్న వీధి లో ముగ్గురు అప్పీలుదారులు మరియు వారి ఇద్దరు బంధువులు మారణాయుధాలతో వారిపై దాడి చేశారు. ఆయుధాలు కలిగి ఉన్న ఐదుగురు దుండగులు ఇద్దరు బాధితులకు అనేక గాయాలయ్యాయి , ఫలితంగా వారు అక్కడి కక్కడే మరణించారు. హత్య తర్వాత , అప్పీలుదారులు మరియు వారి సహచరులు రెండు మృతదేహాలను రెండు *ఖేస్*లలో (రేపర్లు) కట్టి , వాటిని సలీంపుర గ్రామానికి తీసుకెళ్లారు , అక్కడ అజైబ్ సింగ్ మరియు బంటా సింగ్ అనే మరో ఇద్దరు వ్యక్తులు వారితో చేరారు మరియు మృతదేహాలను ముక్కలు చేసిన తర్వాత దళం గ్రామం నుండి ఐదు మైళ్ల దూరంలో ఉన్న సకినాలా అనే ప్రవాహంలోకి విసిరివేశారు. మృతుల తండ్రి బేలా సింగ్ , ఈ సంఘటనను చూశానని చెప్పుకునే వ్యక్తులలో ఒకడు , భయంతో రాత్రి గ్రామాన్ని విడిచిపెట్టలేదు , కానీ అతను మరుసటి రోజు సూర్యోదయానికి రెండు గంటల ముందు బయలుదేరాడు ఉదయం 10 గంటలకు సమీప పోలీస్ స్టేషన్‌లో ప్రథమ సమాచార నివేదిక యిచ్చారు. కొద్దిసేపటి తర్వాత ఒక పోలీసు అధికారి దళం గ్రామానికి వచ్చారు మరియు విచారణ తర్వాత ప్రస్తుత అప్పీలుదారులతో సహా ఏడుగురిపై చార్జ్ షీట్ సమర్పించ బడింది. విచారణలో, ఐదుగురు నిందితులపై భారత శిక్షా స్మృతి లోని సెక్షన్ 149 తో పాటు సెక్షన్ 302 కింద, సెక్షన్ 149 తో పాటు సెక్షన్ 201 కింద అభియోగాలు మోపారు మరియు మిగిలిన ఇద్దరు నిందితులపై అదే కోడ్ లోని సెక్షన్ 149 తో పాటు సెక్షన్ 201 కింద నేరం మోపబడింది. నిందితులను విచారించిన న్యాయమూర్తి , సెక్షన్ 149 తో పాటు సెక్షన్ 302 కింద అప్పీలుదారులతో మరో ఇద్దరు వ్యక్తులను దోషులుగా నిర్ధారించారు, మరియు వారికి జీవిత ఖైదు శిక్ష విధించింది మరియు సెక్షన్ 149 తో సెక్షన్ 201 శిక్షాస్మృతి కింద అజైబ్ సింగ్‌ను దోషిగా నిర్ధారించింది మరియు అతనికి మూడేళ్ల కఠిన కారాగారశిక్ష విధించబడింది, బంటు సింగ్ నిందితుడు నిర్దోషిగా విడుదలయ్యాడు. అప్పీల్‌పై, పంజాబ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం ప్రస్తుత అప్పీలుదారుల శిక్షను సమర్థించింది మరియు మిగిలిన ముగ్గురు వ్యక్తులను నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది.

కేసులో సాక్ష్యాలను చర్చించడానికి ముందు , హత్యకు కారణమైన ఉద్దేశ్యం ఏమి జరిగిందో ప్రస్తావించడం అవసరం. జూన్, 1947లో, మూడవ అప్పీలుదారు స్వరణ్ సింగ్ తండ్రి నాథ సింగ్ , మా ముందున్న కేసులో హత్యకు గురైన ఇద్దరు వ్యక్తులు దర్శన్ సింగ్ మరియు అచర్ సింగ్ మరియు వారి మూడవ సోదరుడు సులాఖాన్ సింగ్ ద్వారా హత్యకు గురైనట్లు తెలుస్తోంది , ఆ వ్యక్తిని హత్య చేసినట్లు అభియోగాలు మోపారు. విచారణ ఫలితంగా, దర్శన్ సింగ్ నిర్దోషిగా ప్రకటించబడ్డాడు మరియు అచ్చర్ సింగ్‌కు 1 1/2 సంవత్సరాల కఠినకారాగారశిక్ష, సులాఖాన్ సింగ్‌కు 7 సంవత్సరాల కఠినకారాగారశిక్ష

విధించబడింది, ఆ కేసులో సెషన్స్ న్యాయమూర్తి తీర్పు, ప్రస్తుత సంఘటన తేదీ కంటె కొద్దిసేపటి ముందు వెలువడింది, మరియు అచ్చర్ సింగ్ అప్పీల్ న్యాయస్థానం ద్వారా బెయిల్‌పై విడుదలయ్యాడు మరియు ఆ సమయంలో పరారీలో ఉన్నాడు. దర్శన్ సింగ్ నిర్దోషిగా విడుదల కావడం మరియు అచ్చర్ సింగ్‌కు తేలికైన శిక్ష విధించడం పట్ల అప్పీలుదారులు మరియు వారి బంధువులు బాధపడ్డారని , అందుకే నిరాశ మరియు పగతో ఈ హత్యకు పాల్పడ్డారని చెప్పబడింది. పైన పేర్కొన్న వాస్తవాలు హత్యకు బలమైన కారణమని అప్పీలుదారుల తరపు అనుభవంతుడైన న్యాయవాది మా ముందు అంగీకరించారు , అయితే హత్యకు పాల్పడిన సందర్భంలో హంతకులను చూడలేని లేదా గుర్తించలేని పరిస్థితులలో అతనిచే సూచించబడినట్లుగా, అప్పీలుదారులను తప్పుగా ఇరికించడానికి వారు సమానమైన బలమైన ఉద్దేశ్యాన్ని కలిగి ఉన్నారని కూడా అతను వాదించాడు. అందువల్ల హత్యకు మద్దతుగా ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన సాక్ష్యాలను ఏర్పాటు చేయడం అవసరం.

ప్రాసిక్యూషన్ నేతృత్వంలోని సాక్ష్యాన్ని రెండు ప్రధాన విభాగాలుగా విభజించవచ్చు:-(1) ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం మరియు (2) సందర్భోచిత సాక్ష్యం. ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం కింద నలుగురు ప్రత్యక్ష సాక్షుల వాంగ్మూలాన్ని కలిగి ఉంది , అవి మృతుడి తండ్రి బేలా సింగ్ , అతను కేకలు విని సంఘటన స్థలానికి వెళ్లినట్లు మరియు అతని కుమారులపై హత్యాయత్నం దాడిని చూసినట్లు పేర్కొన్నాడు ; ఇందర్ సింగ్ మరియు అతని భార్య మరియు శ్రీ తారో వద్దకు హత్యకు గురైన వ్యక్తులు వరి పొట్టు కోసం వెళ్ళారు మరియు వీరు హత్య జరిగిన వీధికి ఆనుకుని ఉన్న ఇంట్లో నివసించేవారు ; మరియు వేరే గ్రామానికి చెందిన గుర్చరణ్ సింగ్ , తాను సైకిల్‌పై ధాదర్ గ్రామం వైపు వెళ్తున్నప్పుడు ఈ సంఘటనను చూశానని పేర్కొన్నాడు.

ఉన్నత న్యాయస్థానం ను ఆశ్రయించిన కేసులోని సందర్భోచిత సాక్ష్యాన్ని క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించవచ్చు:--

(1) 1948 డిసెంబర్ 18న అరెస్టయిన రెండవ అప్పీలుదారు మాసా సింగ్ , మానవ రక్తంతో తడిసిన పైజామా ధరించి ఉన్నాడు.

(2) మూడవ అప్పీలుదారు , స్వరణ్ సింగ్ , ఎవరైతే 1948 డిసెంబర్ 18న అరెస్టయినారో , డిసెంబర్ 19న పోలీసులను తాళం వేసి ఉన్న తన హవేలీకి తీసుకెళ్లాడు మరియు దానిని తెరిచినప్పుడు మానవ రక్తంతో తడిసిన రెండు *ఖాసెస్*(రేపర్లు) స్వాధీనం చేశారు.

(3) స్వరణ్ సింగ్ సకినాలాకు వెళ్లే మార్గంలో ఒక ప్రదేశాన్ని ఎత్తి చూపారు , అక్కడ రెండు మృత దేహాలను సకినాలాకు తీసుకువెళుతున్నప్పుడు కొద్దిసేపు ఉంచారు మరియు పోలీసులు ఆ ప్రదేశం నుండి రక్తంతో తడిసిన మట్టిని సేకరించారు. అతను పోలీసులను సకినాలా చెరువు కట్టకు నడిపించాడు మరియు నాలాలో పడి ఉన్న దర్శన్ సింగ్ మృతదేహం యొక్క మొండెంను చూపించాడు.

(4) 28 డిసెంబర్ , 1948న అరెస్టయిన లచ్మన్ సింగ్ , సకినాలా సమీపంలో ఒక శిథిలమైన ఖోలాను ఎత్తి చూపాడు , అక్కడ మానవ రక్తంతో తడిసిన 3 ఈటెలు , ఒక కిర్పన్ మరియు ఒక డాటర్ సేకరించబబడ్డాయి.

సాక్ష్యం విన్న సెషన్స్ న్యాయమూర్తి, ప్రత్యక్ష సాక్షుల ద్వారా ఆకట్టుకున్నారని తెలుస్తోంది మరియు అతను తన ముగింపును ఈ మాటల్లో క్లుప్తంగా చెప్పాడు:--

"ఈ సాక్ష్యం చాలా స్థిరమైనది , చాలా నమ్మదగినది మరియు అలాంటి స్వభావం కలిగి ఉంది , నా అభిప్రాయం ప్రకారం ఐదుగురు నిందితులు లచ్మన్ సింగ్ , కథా సింగ్, మాసా, సింగ్, చరణ్ సింగ్ మరియు స్వరణ్ సింగ్ , వాస్తవానికి దర్శన్ సింగ్ ఇద్దరినీ హత్య చేసినట్లు రుజువైంది. మరియు తదుపరి సంఘటనలు అచ్చర్ సింగ్, పి డబ్ల్యు 8 బహదూర్ సింగ్ మరియు పి డబ్ల్యు 9 జియాన్ సింగ్ మరియు పి డబ్ల్యు 11 భగవాన్ సింగ్ చేత మరింత రుజువు చేయబడింది. ఈకేసులోని వివిధరకాల సేకరణలను ఈ సాక్షులు చూశారు, నిందితులందరి నుండి ఉదాహరణ (యిన్ స్ట న్ స్) లో చేయబడినిది ."

ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని న్యాయమూర్తులు , సాక్షులపై వచ్చిన చాలా విమర్శలను తిప్పికొట్టినప్పటికీ, చివరికి "అన్ని పరిస్థితులలో (కేసులో) మౌఖిక సాక్ష్యం పై ఆధారపడకపోవడమే సరైనదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. నిర్దిష్ట నిందితులను సూచించే సాక్ష్యం దానికి మద్దతుగా కొన్ని సందర్భోచిత సాక్ష్యం ఉంటే తప్ప". ఈ ప్రమాణాన్ని నిర్దేశించిన తరువాత , వారు ప్రతి నిందితుడిపై సందర్భానుసార సాక్ష్యాలను పరిశీలించారు మరియు ముగ్గురు అప్పీలుదారుల నేరారోపణను సమర్థించారు, దీనికి సంబంధించి సూచించబడిన సందర్భోచిత సాక్ష్యం , మౌఖిక సాక్ష్యం యొక్క తగినంత ధృవీకరణ.

అప్పీలుదారుల కేసును వారి తరపున హాజరైన మిస్టర్ సేథి చాలా సుదీర్ఘంగా వాదించారు మరియు వారికి అనుకూలంగా చెప్పగలిగే ప్రతిదాన్ని అతను చాలా శక్తితో మరియు స్పష్టతతో కోరారు. అయితే, ట్రయల్ న్యాయస్తానం మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానం ద్వారా కేసు జల్లెడ (సిఫ్టెడ్) పట్టిన తర్వాత క్రిమినల్ అప్పీల్ పరిధిని పరిగణిస్తూ , ఈ న్యాయస్తానం నిర్దేశించిన సూత్రాలను అనుసరించి , ప్రస్తుత అప్పీల్‌లో

ఉన్న ప్రశ్న చిన్నదని మరియు సరళమైనది అని మాకు అనిపిస్తుంది. మేము ఉన్నత న్యాయస్థానం తీర్పును చదివిన దాని ప్రకారం, కేసును విచారించిన న్యాయమూర్తులు మౌఖిక సాక్ష్యాలను పూర్తిగా ఖండించలేదు, అయితే, వివేకం మరియు జాగ్రత్తతో, వారు నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించకూడదని నిర్ణయించుకున్నారు. అతనికి సంబంధించి ప్రత్యక్ష సాక్షుల సాక్ష్యానికి మద్దతు ఇవ్వడానికి కొన్ని పరిస్థితులు ఉన్నాయి. న్యాయమూర్తులు తమను తాము సంతృప్తి పరచుకోవడానికి అవసరమైన ధృవీకరణ అనేది ఆమోదించే వ్యక్తి లేదా సహచరుడి సాక్ష్యం విషయంలో అవసరమైన ధృవీకరణ కాదు , కానీ హామీనిచ్చే కొన్ని పరిస్థితుల ద్వారా ధృవీకరణ అని తీర్పును చదవడం ద్వారా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది . వారి ముందు ఉన్న సాక్ష్యాలను మరియు నిర్దిష్ట నిందితులు మరణించిన వ్యక్తి యొక్క హత్యలో నిజంగా ఆందోళన చెందుతున్నారని వారిని సంతృప్తి పరచడానికి. ఈ ప్రమాణం ద్వారా నిర్ణయించబడినది , ఇది వారికి సూచించడానికి తెరిచి ఉంది , ప్రతి అప్పీలుదారుల కేసు వారి స్వంత మార్గదర్శకత్వం కోసం వారు నిర్దేశించిన నియమంలో స్పష్టంగా ఉన్నట్లు మాకు అనిపిస్తుంది.

మాస్సా సింగ్ నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న రక్తంతో తడిసిన పైజామాకు సంబంధించి అప్పిలెంట్ల తరఫు న్యాయవాది యొక్క వ్యాఖ్య , మొదటిది, రక్తపు మరకలు ఎంతవరకు ఉన్నాయో సాక్ష్యం నుండి సేకరించడం సాధ్యం కాదని , రెండవది నేరం చేసిన తర్వాత రక్తంతో తడిసిన పైజామాను ధరించడం కొనసాగించడానికి ఈ నిందితుడు చాలా నిర్లక్ష్యంగా ఉండటం చాలా అసంభవం. ఈ విమర్శను దిగువ న్యాయస్థానాలు పరిగణించాయి మరియు వారు ఇచ్చిన తీర్మానాన్ని ప్రభావితం చేసే స్వభావం మాకు కనిపించడం లేదు. లచ్మణ్ సింగ్ ఉదంతంలో రక్తంతో తడిసిన ఆయుధాల రికవరీకి సంబంధించి , ఈ రికవరీకి సంబంధించి మొత్తం సాక్ష్యాలను విస్మరించాల్సిందిగా కోరింది, ఎందుకంటే ఈ కేసులో పోలీసు దర్యాప్తు సూటిగా సాగలేదు. నిందితుల్లో ప్రతి ఒక్కరిపై రికవరీకి సంబంధించిన కొన్ని సాక్ష్యాలను సృష్టించేందుకు పోలీసులు ఉద్దేశపూర్వకంగా ప్రయత్నిస్తున్నారనే అనుమానం కలుగుతుంది. సాక్ష్యాధారాలను పునఃపరిశీలించడం ఈ న్యాయస్థానం యొక్క విధి కాదని మరియు దిగువ న్యాయస్తానల వద్ద ప్రబలంగా లేని వాస్తవంపై వాదన , ఈ న్యాయస్తానంలో అప్పీలుదారులను పొందలేదని చెప్పడం సరిపోతుంది. స్వరణ్ సింగ్ యొక్క ఉదాహరణలో చేసిన ఆవిష్కరణలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన వ్యాఖ్య ఏమిటంటే , అవి భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 27 ప్రకారం సాక్ష్యంగా ఆమోదించబడవు, ఇది అందిస్తుంది –

"ఒక పోలీసు అధికారి కస్టడీలో ఉన్న నేరానికి పాల్పడినట్లు ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తి నుండి స్వీకరించిన సమాచారం ఫలితంగా ఏదైనా వాస్తవం కనుగొనబడినప్పుడు, అటువంటి సమాచారం

చాలా వరకు, అది ఒప్పుకోలు సంబంధించినదా లేక కాదా, అక్కడి స్పష్టంగా వాస్తవం కనుగొనడం ద్వారా నిరూపించబడవచ్చు"

ఈ అంశంపై వాదనను అర్థం చేసుకోవడానికి పేర్కొనవలసిన ప్రధాన వాస్తవాలను ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించవచ్చు:-

ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం , కత్వా సింగ్ , మాసా సింగ్ మరియు స్వరణ్ సింగ్ అనే ముగ్గురు నిందితులను 1948 డిసెంబర్ 19 ఉదయం పోలీసులు విచారించారు మరియు వారు కొన్ని వాంగ్మూలాలను అందించారు , వాటిని పోలీసులు సరిగ్గా నమోదు చేశారు. ఈ ప్రకటనల్లో మృతదేహాలను సకినాలలో విసిరినట్లు వెల్లడైంది. ఆ తర్వాత , ముగ్గురు నిందితులతో కూడిన పోలీసులు సకినాలాకు వెళ్లారు, అక్కడ ప్రతి ఒక్కరూ మృతదేహాల యొక్క వివిధ భాగాలు కనుగొనబడిన ప్రదేశాన్ని ఎత్తి చూపారు.

అప్పిలెంట్ల తరపు న్యాయవాది అనేక తీర్పులను ఉదహరించారు, దీనిలో భారతీయ సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 27 అనేది మొదట ఇచ్చిన సమాచారం మాత్రమే ఆమోదయోగ్యమైనది మరియు ఒక వ్యక్తి నుండి స్వీకరించబడిన సమాచారం యొక్క పర్యవసానంగా ఒక వాస్తవాన్ని కనుగొన్న తర్వాత మాత్రమే అని అర్థం. నేరారోపణ చేయబడిన వ్యక్తి , మరొక నిందితుడి నుండి స్వీకరించబడిన సమాచారం యొక్క పర్యవసానంగా అది తిరిగి కనుగొనబడిందని చెప్పలేము. ముగ్గురు నిందితుల్లో ఎవరు ముందుగా సమాచారం ఇచ్చారో నిరూపించేందుకు ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలను సమర్పించాలని మా ముందు కోరారు. ముగ్గురు నిందితుల వాంగ్మూలాలను రికార్డ్ చేసిన హెడ్ కానిస్టేబుల్ , వారిలో ఎవరు తనకు మొదట సమాచారం ఇచ్చారో చెప్పలేదు , అయితే రికవరీ మెమోలను ధృవీకరించిన సాక్షులలో ఒకరైన బహదూర్ సింగ్‌ను ప్రత్యేకంగా క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్‌లో అడిగారు. మరియు ఇలా పేర్కొన్నాడు: "ఎవరి నుండి ముందుగా సమాచారం పొందిందో నేను చెప్పలేను". ఈ పరిస్థితులలో, నిందితులలో ఎవరు మొదట సమాచారం ఇచ్చారో నిర్ధారించలేము కాబట్టి, ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తులలో ఎవరిపైనా ఆరోపించిన ఆవిష్కరణలు రుజువు చేయబడవు అని వాదించారు. ప్రాసిక్యూషన్ సమర్పించిన ఆధారాలు అనుమానాలకు తావిస్తున్నట్లు తేలితే, వారందరికీ వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాధారాలు సృష్టించేందుకు పోలీసులు ఉద్దేశపూర్వకంగానే వివిధ నిందితులకు సంబంధించిన వాస్తవాలకు సంబంధించి ఇలాంటి ఒప్పుకోలు వాంగ్మూలాలను ఆపాదించినట్లు తెలుస్తోంది , కేసు నిస్సందేహంగా అత్యంత జాగ్రత్త గా విధానాన్ని కోరుతుంది. అయితే సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 27 లో ప్రస్తావించబడిన స్వభావానికి

సంబంధించిన స్వతంత్ర మరియు ప్రామాణికమైన ప్రకటనలకు సంబంధించి స్పష్టమైన మరియు అభిశంసించలేని సాక్ష్యాలు ఉన్నప్పుడు, అనేక మంది నిందితులు ఏకకాలంలో లేదా మరేదైనా , అదంతా మేము చెప్పదలుచుకున్నదేమిటంటే , ప్రస్తుతం సలహా ఇచ్చినట్లుగా , అప్పీలుదారుల కోసం న్యాయవాది ద్వారా ఆధారపడిన కొన్ని సడలింపులు బహుశా సెక్షన్ 27 యొక్క భాష ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన దానికంటే ఎక్కువ దూరం వెళ్ళాయని మేము భావిస్తున్నాము మరియు అది తగినది కావచ్చు భవిష్యత్తులో ఆ కేసులను సమీక్షించవలసి ఉంటుంది. అయితే, ఈ అప్పీలు ప్రయోజనం కోసం , అప్పీలుదారుల తరపున వాదనను ముందుకు తెచ్చినప్పటికీ , అది పేర్కొంటే సరిపోతుంది. ఇది స్పష్టంగా ఉన్నత న్యాయస్తానంకు అనుకూలంగా ఉంది , సరైనది, స్వరణ్ సింగ్ ఉదాహరణలో చేసిన ఆవిష్కరణలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా తోసిపుచ్చలేము. అనేక మైళ్ల దూరం ప్రవహించే సకినాలాలో మృతదేహాలను వెలికి తీయవచ్చని పలువురు నిందితులు పోలీసులకు సమాచారం అందించి ఉండవచ్చు, అయితే అటువంటి నిరవధిక సమాచారం నిందితులు అనుసరిస్తే తప్ప ఎటువంటి ఆవిష్కరణకు దారితీయదు. రెండు మృతదేహాల భాగాలను స్వాధీనం చేసుకున్న అసలు ప్రదేశానికి పోలీసులను అన్వేషణ నిర్వహించడం ద్వారా ఇది జరిగింది. హెడ్ కానిస్టేబుల్ మరియు బహదూర్ సింగ్ యొక్క సాక్ష్యం నుండి , స్వరణ్ సింగ్ పోలీసులను సలీంపుర మీదుగా సకినాలాలోని ఒక నిర్దిష్ట ప్రదేశానికి నడిపించాడని మరియు అతని ఉదాహరణలో ఒక ప్రదేశం నుండి రక్తంతో తడిసిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మరియు అతను దర్శన్ సింగ్ శరీరం యొక్క మొండెంను కూడా గ్రామం వెలుపల , ఎత్తి చూపాడు. ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని న్యాయమూర్తులు తమ తీర్పులో కనిపిస్తున్నట్లుగా, ఆయన "ప్రారంభ ఎత్తి చూపడం" అని సంతృప్తి చెందారు మరియు అందువల్ల అప్పీలుదారుల తరఫు న్యాయవాది ప్రకారం , ప్రస్తుత సందర్భంలో కేసు కూడా నియమం ప్రకారం కవర్ చేయబడింది.

మృతదేహాలకు పోస్ట్ మార్టం నిర్వహించిన వైద్యుడికి ఇద్దరు మరణించిన వారి కడుపులో పాక్షికంగా జీర్ణమైన అన్నం ఉందని , దీనిని బట్టి మరణించిన వ్యక్తులు కలిసి సాయంత్రం భోజనం చేసిన తర్వాత రాత్రి ఎప్పుడో ఈ సంఘటన జరిగి ఉంటుందని అనుమానించవచ్చని అప్పీలుదారుల తరఫు న్యాయవాది సూచించారు . ఈ వాదన మళ్లీ వాస్తవ ప్రశ్నను లేవనెత్తింది , దీనిని న్యాయస్థానం పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. ఏది ఏమైనప్పటికీ, వైద్య న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధించిన పుస్తకాల ప్రస్తావన ఒకరి జీర్ణక్రియను ప్రభావితం చేసే అనేక అంశాలు ఉన్నాయని చూపిస్తుంది మరియు చివరి భోజనం తీసుకున్నప్పటి నుండి చాలా సమయం గడిచినప్పటికీ అన్నం పూర్తిగా జీర్ణం కాని సందర్భాలు మన ముందు ఉదహరించబడ్డాయి. మరణించిన ఇద్దరు వ్యక్తులు తమ చివరి భోజనం ఎప్పుడు తీసుకున్నారో ,

బియ్యంతో పాటు వారు ఏ ఆహారపదార్థాలు తీసుకున్నారో చూపించడానికి కూడా మా ముందు ఎటువంటి డేటా లేదు. అందువల్ల డాక్టర్ యొక్క అన్వేషణ తప్పనిసరిగా ప్రాసిక్యూషన్ కేసును సంభవించే సమయానికి ప్రభావితం చేయదు.

భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 34 తో పాటు సెక్షన్ 302 కింద ఎలాంటి ఛార్జీలు లేవని, సెక్షన్ 149 తో పాటు సెక్షన్ 302 కింద అప్పీలుదారుల నేరారోపణను ఉన్నత న్యాయస్థానం సెక్షన్ 302 కింద ఒకటిగా మార్చడం, సెక్షన్ 34 కింద మిగిలిన నిందితులను నిర్దోషులుగా విడుదల చేసిన తర్వాత సాధ్యం కాదని కూడా వాదించారు. అయితే కేసు యొక్క వాస్తవాలు ఏమిటంటే , నిందితుడిపై సెక్షన్ 302 కింద సెక్షన్ 149 తో చదివిన సెక్షన్ 302 కింద లేదా సెక్షన్ 34 తో చదివిన సెక్షన్ 302 కింద ప్రత్యామ్నాయంగా అభియోగాలు మోపవచ్చు. కాబట్టి ఆ పాయింట్లో బలం లేదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , దిగువ న్యాయ స్థానల తీర్పులో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు మరియు మేము ఈ అప్పీల్‌ను తిరస్కరించాము మరియు అప్పీలుదారుల యొక్క నేరారోపణ మరియు శిక్షను సమర్థిస్తాము. అయితే, నేరం యొక్క భయంకరమైన స్వభావాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి విధించిన శిక్ష సరికాదని మరియు తేలికైన పెనాల్టీని విధించడానికి అతని కారణాలు పూర్తిగా సరిపోవని న్యాయస్థానం అభిప్రాయాన్ని మేము ఆమోదించాలనుకుంటున్నాము.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: ***ఆర్ ఎన్ సచ్తే.***
ప్రతివాదికి ఏజెంట్: **పి ఎ మెహతా**.
రచయిత: ఎస్ ఫజల్ అలీ

అనులేఖనం
1952 ఎఐఆర్ 167 1952 ఎస్ సి ఆర్ 839

సిటేటర్ సమాచారం:
ఆర్ ఎఫ్1954 ఎస్ సి204 (5)
డి 1956ఎస్ సి116 (49,63)
ఆర్ 1956 ఎస్ సి546 (5)

ఆర్ 1962 ఎస్ సి1116 (10)
సి 1965 ఎస్ సి3 28 (8,9)
ఆర్ 1988 ఎస్ సి 1353 (16)
ఎఫ్1990 ఎస్ సి1982 (3)